

13 Ιουνίου, 1996

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στές]

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΛΑΡΝΑΚΑΣ,

Εφεσείων,

v.

ΧΑΡΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Εφεσιβλήτων.

(Ποινικές Εφέσεις Αρ. 6038 και 6039).

Κατοχή και χρήση εργοστασίου του οποίου οι θύρες εξόδου δεν άνοιγαν προς τα έξω και του οποίου μέρος δεν ήταν κατασκευασμένο από πυρίμαχα υλικά κατά παράβαση των σχετικών διατάξεων του περί Εργοστασίων Νόμου, Κεφ. 134 όπως τροποποιήθηκε — Το βάρος αποδείξεως ότι το υποστατικό δεν είναι εργοστάσιο το φέρει εκείνος που προβάλλει το σχετικό ισχυρισμό — Η εισήγηση ότι δεν τεκμηριώνεται το αδίκημα όταν δεν καταδειχθεί ότι πρόκειται περί εργοστασίου είναι εσφαλμένη — Άρθρο 101(2) του Κεφ. 134. 5

Λέξεις και Φράσεις — “Εργοστάσιο” στο Άρθρο 2(1) του περί Εργοστασίων Νόμου, Κεφ. 134. 10

Το πρωτόδικο Δικαστήριο αθώωσε τους εφεσιβλήτους κατόπιν υποβολής για μη απόδειξη εκ πρώτης όψεως υπόθεσης εφόσο δεν αποδείχθηκε ότι το κτίριο στο οποίο αναφέρονταν οι κατηγορίες αποτελούσε εργοστάσιο. 15

Το Εφετείο αποδέχθηκε τις εφέσεις και αποφάνθηκε ότι με την πρόνοια του Άρθρου 101(2) του Κεφ. 134, εδημιουργείτο μαχητό τεκμήριο το οποίο σ’ εκείνο το στάδιο της δίκης συμπλήρωσε την υπόθεση της κατηγορούσας αρχής και γι’ αυτό οι εφεσιβλήτοι θα έπρεπε να είχαν κληθεί σε απολογία. 20

Οι εφέσεις επιτυγχάνουν. Η πρωτόδικη απόφαση παραμερίζεται. Διατάσσεται η εκδίκαση της υπόθεσης από άλλο δικαστή. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα. 25

Οι εφέσεις επιτυγχάνουν χωρίς διαταγή για έξοδα. Διατάσσεται επανεκδίκαση.

5 **Εφέσεις εναντίον Αθωωτικής Απόφασης.**

Εφέσεις από τον Επαρχιακό Λειτουργό Εργασίας Λάρινακος, κατά της αθωωτικής απόφασης που δόθηκε από Μ. Μαδέλλα Ε.Δ. αναφορικά με τους δύο κατηγορούμενους, σε δύο κατηγορίες που τους προσήφθησαν, για χρήση και κατοχή εργοστασίου του οποίου οι θύρες εξόδου δεν άνοιγαν προς τα έξω και για τη χρήση και κατοχή εργοστασίου μέρος του οποίου ήταν κατασκευασμένο από μη πυρίμαχα υλικά κατά παράβαση των Άρθρων 36(1), 42(5), 94, 95(β) και 96 του περί Εργοστασίων Νόμου Κεφ. 134 όπως έχει τροποποιηθεί και του Άρθρου 20 του Ποινικού Κώδικα.

Σ. Μάτσας, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον Εφεσείοντα.

20 Κλ. Αντωνιάδης, για τους Εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

25 ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Νικολάου, Δ.

30 ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ.: Προσήφθησαν εναντίον των εφεσιβλήτων κατηγορίες για κατοχή και χρήση εργοστασίου του οποίου οι θύρες εξόδου δεν άνοιγαν προς τα έξω και του οποίου μέρος δεν ήταν κατασκευασμένο από πυρίμαχα υλικά, κατά παράβαση των αντίστοιχων σχετικών διατάξεων του περί Εργοστασίων Νόμου, Κεφ. 134, όπως έχει τροποποιηθεί.

35 Μετά το πέρας της υπόθεσης της κατηγορούσας αρχής, η υπεράσπιση υπέβαλε ότι δεν παρουσιάστηκε εκ πρώτης όψεως υπόθεση εφόσον δεν αποδείχθηκε ότι το κτίριο στο οποίο αναφέρονταν οι κατηγορίες αποτελούσε εργοστάσιο. Το άρθρο 2(1) του Νόμου ορίζει την έννοια εργοστασίου ως κτιρίου εντός του οποίου απασχολούνται άτομα σε χειρονακτική εργασία υπό διάφορες τιθέμενες προϋποθέσεις. Καθώς υπέδειξε η υπεράσπιση, μαρτυρία περί άσκησης χειρονακτικής εργασίας δεν είχε εν προκειμένω προσαχθεί. Το δικαστήριο, κατόπιν εκτενούς αναφοράς στη μαρτυρία και αξιολόγησης, αποδέχθηκε ως εύστοχη την υπόδειξη. Και θεώρησε, ως εκ τούτου, ότι δεν καταδείχθηκε πως

επρόκειτο περί εργοστασίου. Επομένως, με την άποψη ότι έλειπε συστατικό στοιχείο των καταλογισθέντων ως αδικημάτων, αθώωσε και απάλλαξε τους εφεσίβλητους.

Με την έφεση προσβάλλεται η εν λόγω αντίκριση του ζητήματος. Και τούτο εν όψει του άρθρου 101(2) του Νόμου το οποίο, ως σημειωθεί, δεν απασχόλησε πρωτόδικα. Προνοεί, ανάμεσα σε άλλα, ότι το βάρος απόδειξης ότι το υποστατικό δεν είναι εργοστάσιο το φέρει εκείνος που ισχυρίζεται κάτι τέτοιο. Παραθέτουμε το σχετικό μέρος: 5

“S.101(2). and the burden of proving that the premises are not a factory, or that the occupier specified in the charge or information is not the occupier of the factory, shall lie upon the person alleging such fact.” 10 15

Είναι λοιπόν προφανές ότι με την εν λόγω πρόνοια εδημιουργείτο εν πάση περιπτώσει μαχητό τεκμήριο το οποίο, σε εκείνο το στάδιο, συμπλήρωνε την υπόθεση της κατηγορούσας αρχής. Οπότε οι εφεσίβλητοι θα έπρεπε να καλούνταν σε απολογία. 20

Οι εφέσεις επιτυγχάνουν. Η πρωτόδικη απόφαση παραμερίζεται. Ως προς τι δέον γενέσθαι, θεωρούμε ότι, έτσι όπως διαμορφώθηκε η κατάσταση, ενδείκνυται η επανεκδίκαση της υπόθεσης από άλλο δικαστή. Και διατάσσουμε ανάλογα. Καμιά διαταγή για έξοδα. 25

Οι εφέσεις επιτυγχάνουν χωρίς διαταγή για έξοδα. Διατάσσεται επανεκδίκαση. 30